

මගේම සොයුරු සොයුරියන්ට

අතරමග නතර වුණු ජීවිතය අරගන්න
දුක් කළුළු මැද වුවත් සිතාවක් ගෙන එන්න
ආදරේ පොදු බැඳුන් මේ ගමන මට යන්න
ශක්තිමත් අත්වැලක් වී ළඟින් ඔබ ඉන්න

විටෙක ඔබ පියෙකු මෙහි බොහෝ දේ කියා දෙන්න
විටෙක ඔබ මවක මෙහි තර මගට යොමු කරන
තව වරෙක මිතුරන්ගේ දුක් දරන සම සිතින
ඔබ ම මීස වෙන කවුදු ම සිත සුවපත් කරන

ජීවිතේ දුක කියා දෙයක් නැත නැමවිටම
සතුට මට මෙන්ම ඔබටත් පොදුයි එක ලෙසම
කියාදී මේ ලෙසින් ශක්තියක් වී මට ම
ළඟ ඉන්න සතුටක්ව නැමදම වී මගෙම

මේනකා ජයතිලක

ක්වීන්ස්ලන්තය

නව වසරට ආසිරි....

තවත් වසරක් ගෙවෙයි නැවුම් වසරක්
සපල වුනු බිඳ වැටුනු පැතුම් එකිනෙක
අලුත් පැතුමක් සමග ඉදිරියට පා
රළු බොරළු මල් යහන් මතින් ජීවය

සිනා පොදු කළු වැල් යථාර්ත
මමත් ඔබ සමග වීදු ගතිම පසුව
කළු නැති සිනා පිරි පැතුම් ඇතිමුත්
සතුට දුක එක ලෙසින් පෙරළෙමින් එයි

සොළොස් මස තුළ ගෙවුනු කෙරුනු කිවි දේ
හරි වැරදි දැන නැදින සෙනෙහසින් ගී
පතුරුමත් මෙන සැමට දිවියෙ අරුතක්
දෙවමු සගයනට අත වඩවමින් නිති

හැර දමමු ඉසි කො මානා දී රුදු ගති
මෙන් වඩමු වන්න සුවපත් දහන් සම
එක් කරමු නිසැර ජීවයට අරුතක්
නිති පැතු සැම දෙනට නව වසරේ ජය

ප්‍රකාශ වැල්හේන

ඉකිබිදින හදවත

ධර්ම කේ. කොඩිප්පිලි

මා දැස වත් මගේ පුතු ඇති හඩන කළුලින් නෙත්
ආදරෙයි මා ආදරෙයි, රන් කැටියො දොසියන් නොවී
කියන්නෙ නි ඔබ තුරුලෙ රදවා, හඩන මා දෙස නෙත්
දිවිය ඔබේ කැප කලේ යහපත් පුනඤ්චවත් කරනට

මැණියනි මා ඔබේ ඔවදුන් නොපැතුමේ හද කොතින්
මිච්චෙන් තොර ලොවක් දකිනට නොරැස්සානවෙන් මා
සිතන්නෙමි අද සිපිර ගෙයි සිට මේ දිවිය අනියත
පිසින්නට නැත ඔබේ දෑතත් මා නෙතන කළුලෙ

කුසට අහරක්, ගතට සළුවක් නොමැති මුත් ඇස
කුටකේ මග ගාටමින් ඔබ පැමිණියේ මා

මුර සෙබළු මැද කළු හෙළවත්, කුඩා කල මෙන්
වෙර දැරුව මුත්, වියකුගේ එය වාර නැතිලේ

මා වැනිම වු අනෙක් දරුවන් රටේ වසනා සතර
මැණියන් අනුබුදුස ඔවුනගෙ පිදුම් කරනා මෙන්
දෙනොල තෙමනට හුස්ම අවසන, ජල බිඳක් එක් කරනු
වසලයෙහි යි මා සිතනි මානට වැකුණු මොනොනෙදි ඔබ

පවි නොකල මතු ලොවේදි ඔබේ සිත තැවුන මවුනි
අනෙක් හවයේදි තුසිතයේ උපදින්න පනනෙමි,
පානු නොනැසිය, සේ අනුත් ලොව මගේ මව් ලෙස නැවත
හිරිය මිස අන් ලොවක් නැති මට මැණියන් ඔබ

අම්මා මගේ.....

බුදුන් හා සමාන අම්මේ
අම්මා සැතටම දුගතියෙන් සුගතියට ගියද
මහකයෙහි අම්මා තදින්ම කෙටි ඇති නිසයි
වාග ගන්න බැරි මගේ තවමත් ලාමක සිත

මට මනකයි අක්කා කීවා
අම්මා ලේ කිරිට පෙරළා පොවා
මා ඇති දැඩි කළු හැටි...
ඇදමෙන් පෙළෙන මා
මුළු රැයම උකුලේ තබා
නිදි මරමින් මා නිදි කිරීමට ගත් වෙනස
අක්කා කීවා මට වරින් වර

ඔලවේ පොල් තෙල් ගා නොදැට
ජංගියක්ද අන්දවා
පවුඩර් ඇගේ පුරාම උලා
පැවැසුදැද බෙල්ලේ දා
නාදවකින් මුහුණ සරසා
එක අතකින් මා අල්ලා ගෙන
අතිකින් හෝඬි පොතත් ගල් ලෙල්ලත් ගෙන
බාලාගයට මා ගෙන ගිය හැටි
මට මනකයි තවම මගෙ බුදු අම්මේ

යනතුරුම රැකියාවකට
නොමවී බියත්
ආදරය සහ උණුසුම බො
සුවසේ නිදා ගත්තේ අම්මා ලගමය.

මිවාන වුවද මා
විපතකදී අසනීපයකදී
මිනිස් මළු පමණක් පෙනෙන
බසයක එල්ලේ අප බැලීමට ආ හැටි
මට මනකයි බුදු අම්මේ

දුන්නත් අම්මා සිතිකොට දැන් දත්
පැතුමින් නිවන් සැප අම්මට
පිං අම්මා කරා යාමිද
මට සැක සහිතයි අම්මේ

"තම හිසට තම අතමය සෙවනැල්ල"
කීවා අම්මා එදා මට
එය ඇත්තයි අම්මේ
නැවතීමට සැසර ගමන
මෝනස නන්තාව නැති කිරීමට
ඉවා ගම, බුදු අම්මා මගේ

මාතු එච්. ලියනගේ
(දකුණු මිස්ට්‍රියොව)

කොල නිවාඩුව

පාන්දර කට්ටියක් ගේ වටී කැරකිලා
රහරි කිරි පිඬු හලක් හගේ පොකු හුරලා
කිරි පතිටුගල හරා හෙල්ල පිට තොර හෙලා
දුක දැපයේ හිඟ වනතරට දිය වෙලා

මේ වහල් ජීවිතයේ උඹ වුදා ගන්න
අඩුගාගේ ඉස්කාල ගුරුකමක් එත් ගන්න
මැරෙන්නට ගත දා වතුර උතුරක් දෙන්න
මග පුගත් මට ඕන උඹ වුදා කර ගන්න

දිය පොදක් හැර ගමක් හැර බහා බිම් හෙලා
ලිප් බිහි කිරුණාට බිහි බිහි ඇවිලලා
පිල් අතුර වකා හෙන වියලි කොල පිසිරලා
පුගත් උඹ වගේ අද හුණ හෙළවලි හෙලා

ශ්‍රියා කුමාරසිංහ
නවසීලන්තය

ගණු දෙනුව

බුලන තල ලොවෙහි දස
දෙස වීමසුමෙන් සෙමෙන්
දකින දෙස බියකැරැයි
මිනිසුගේ නෙත් ගෙමෙන්
ආර්ථික හිමි පලස
දියවෙලා ගලනවා
සාගරයේ ජල කදෙති
උස සෙමෙන් නඟිනවා
ගස් කපන පෙදෙස් වල
කඳු කඩා වැටෙනවා
වැලි කතර ටිකින් ටික
සරු පොලව හිලිනවා
කිසි දිනක නොවැසී ලෙස
හිම වැස්ස වහිනවා
මුහුදු රළ වියරු ලෙස
වෙරළ කා දමනවා
ගංවතුර කොසිතු ලෙස
ඉහලටම නගිනවා
කිසිදිනක යට නොවුන
පෙදෙස් යට කරනවා
සුළු සුළං හමාවීත්
ලොකු වීපත් කරනවා
තුම් කම්පා නිසා
බොහෝ දෙන මැරෙනවා
කල්පයක් නොසෙල් වුන
ග්ලැසියරත් කැඩෙනවා
ඝන කැලෑ දින ගනන්
හිනි අරන් දැවෙනවා
ඉබෝරය පැතිරිලා
ගම් දනවි පෙලෙනවා
කිසි දිනක අනා නැති
ලෙඩ රෝග හැදෙනවා
මිනිස් වග ඔවුන් ගැන
විතරක්ම හිතනවා
දුක උගත් අයගෙ බස්
ඉවතටම දමනවා
වාසියට හිතන අය
ලොකු තර්ක හේනවා
කියෝටෝ ප්‍රොටොකෝල්
ප්‍රස්සත්තය කියනවා
ඕසෝන් පටලයෙහි
සිදුර නැත කියනවා
නෙතට නෙත අපේ එක්වෙලා
වින්ද සෙනෙගේ මටත් ඔබටත්
මිහිරි වු කවියක් වෙලා.....

නිසල ඔබේ නෙතුපියන් අභියස.....

ජීවිතේ සිතුවමක්
සෙනෙහසේ මල් දමක්
නිහඩ ඔබේ වන කමල අභියස
ඇදුර වු විපිතයක්.....

විවර වු කවුලු නිරපට
ගෙනෙන මදනළ
දෙකත් පිරිලා ඔබේ කටහඩ
සිතින් පොදු වැසි ගෙනේ මගේ සිත

නතිකමේ මග නිමර පටලය
වඩා දෙනුවත් කළුළු හංගා
හඩා වැලපෙන මගේ හදවත
සනසවන්න ප්‍රිය සොදුරියේ....

නිමා නොවු අපේ සෙනේ ගතුලට
ඔබ නැවු කෙටි විරාමයක්
සිතින් සැදැරැස් වැටිලා
නෙතට නෙත අපේ එක්වෙලා
වින්ද සෙනෙගේ මටත් ඔබටත්
මිහිරි වු කවියක් වෙලා.....

වණ්ඩ මාරුත ගොදුරු වලසින්
උදුර ගත් නෙළුමක් වගේ
ඔබත් හැරදා යන්න ගිය දින
සිහිනයක් දෝ මට සිතේ.....

පුජ්ජිකා ගමගේ
රොස්බර්න් පාක්

නිසල ඔබේ නෙතුපියන් අභියස.....

ජීවිතේ සිතුවමක්
සෙනෙහසේ මල් දමක්
නිහඩ ඔබේ වන කමල අභියස
ඇදුර වු විපිතයක්.....

විවර වු කවුලු නිරපට
ගෙනෙන මදනළ
දෙකත් පිරිලා ඔබේ කටහඩ
සිතින් පොදු වැසි ගෙනේ මගේ සිත

නතිකමේ මග නිමර පටලය
වඩා දෙනුවත් කළුළු හංගා
හඩා වැලපෙන මගේ හදවත
සනසවන්න ප්‍රිය සොදුරියේ....

නිමා නොවු අපේ සෙනේ ගතුලට
ඔබ නැවු කෙටි විරාමයක්
සිතින් සැදැරැස් වැටිලා
නෙතට නෙත අපේ එක්වෙලා
වින්ද සෙනෙගේ මටත් ඔබටත්
මිහිරි වු කවියක් වෙලා.....

වණ්ඩ මාරුත ගොදුරු වලසින්
උදුර ගත් නෙළුමක් වගේ
ඔබත් හැරදා යන්න ගිය දින
සිහිනයක් දෝ මට සිතේ.....

පුජ්ජිකා ගමගේ
රොස්බර්න් පාක්

සාහිත්‍යයට පෙම් බිඳින හිරිමාණකරුවන් කිරීමාණකරුවන් www.ketapathapawra.com වෙබ් අඩවියට ගොඩවෙන්න අමතක නොකරන්න